

S jedním rumem na kuráž jsem přepad' zahradníka
a pozval jsem ho na guláš do Podvodníka,
povídám: "Pochop, že svým karfiolem neokouzlíš dívky,
ten si můžeš strčit maximálně do polívky.
Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,
nikdy tvoje kalné oči ještě nespátřily:
sukulenty od El Pasa, z Konga banány,
kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,
borůvky až z Ontaria, jedna váží přes půl kila,
z Bretaně mám révu a je mi do zpěvu,
z Caracasu ananas a palma z Guayany,
sasanky a mořská řasa - vhodné do vany,
pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,
metalizovanou jedli oxidu mi včera snědli,
že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan,
americké brambory, těch mám plné komory,
z Hokkaidó sakuru, takovou mám náuru,
bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,
tabák z Portorika mám přes Pepka-námořníka
a historickou jabloň až z Garden Paradise."
Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy,
vypadal, jako když doma jedí z konzervy,
povídám: "Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,
a když to nemám na zahradě, tak sežeru seno,
znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,
rád se něco přiučím, bude-li však čím."
Povídá: "Že se něco doučíš, tak tomu, mladej, nevěř,
hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř,
to by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali,
a zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,
po jediném včelím mejdanu má včelař plné plásty,
modřín je zas elegantní a, když se přelakuje,
nevoják i pacifista před ním salutuje,
smrček sice nepřispívá chutným ovocem,
bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce,
a když už jsme u svátků ze všech největších,
zapomněl jsi na šeřík, takovej jseš sklerotik."
Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenoménem,
beru klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.